

vi ikke vil glemme de syge og lade dem stå i evigheder på sygedagpengestatistikken, men lige præcis give kommunerne nogle rammer eller nogle muligheder for at følge op på tingene. Det har jeg også i mit foregående svar skitseret at der er nogle muligheder for.

Men lige præcis i den udvalgsbehandling, der kommer, vil der være mulighed for at få analyseret eventuelle problemstillinger, som kan ligge i kanten af det.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Da sygedagpengeloven blev vedtaget i 1989, var det en radikal socialminister, der stod i spidsen og sagde, at hvis der var problemer med den her varighedsbegrænsning, så ville man gerne gå ind og se på det, nemlig 52-ugers-reglen. Man lavede det i forbindelse med, at man gav øget adgang til revalidering, og vi forlængede så i vores regeringstid med de 2 gange 13 uger under Ove Hygum.

Nu viser det sig, at der er en række mennesker, der falder ud, og i det høringssvar, som hr. Jørgen Arbo-Bæhr henviste til, er der 32 eksempler, hvor navnene osv. er taget ud, men der er ingen tvivl om, at det er rigtige eksempler fra den virkelige verden.

Jeg vil godt tage fat i et eksempel for at sige, hvad det i virkeligheden er, vi snakker om, for som Søren Kierkegaard sagde, så er virkeligheden tit konkret:

En 38-årig kvinde, der er gift, hun er kommunalassistent, bliver sygemeldt på grund af en tarmlidelse. Hun får i første omgang forlænget sin dagpengeudbetaling på grund af revalidering, men så kommer der en øjensygdom til, og hun får ingen kontanthjælp, hun falder ud af systemet, mister 14.000 kr. om måneden, og realiteten er jo, at man sikkert må gå fra hus og hjem.

Er det rimeligt? vil jeg spørge hr. Erling Bonnesen. Er det ikke en gruppe, vi må kigge på? Er det i et velfærdssamfund ikke fuldstændig urimeligt, at man oven i en sygdom, fordi man ikke er afklaret og ikke har udsigt til revalidering, skal falde ud af systemet?

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Nu har jeg også noteret mig, at Socialdemokratiet tidligere, for ikke så længe siden, selv havde ideer og fremlagde forslag til, at der skulle kigges lige præcis på varighedsbegrænsning, for at man kunne få målrettet fokus på opfølgningen

af det. Så jeg noterer, at man måske også her nu er på vej til en socialdemokratisk zigzagkurs. Men o.k., vi må så i udvalgsbehandlingen prøve at kigge på, hvor kursen ligger i øjeblikket.

Vi er generelt i Venstre helt parate til at følge op på det, der i længere tid har været hovedsporet, netop regeringens linje med henblik på at få sat målrettet fokus på den enkelte – hvad er det præcis, der er problemstillingen for den, der er blevet ramt af nogle ting? – og give de bedste muligheder for, at vedkommende forhåbentlig kan vende tilbage til arbejdsmarkedet igen hurtigst muligt.

Så også i den situation synes jeg, vi skal prøve at tage den der sag med til udvalgsbehandlingen og se, om den ligger i kanten af tingene.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg takker for den positive tilkendegivelse, men der er jo ikke rigtig nogen substans i det.

Zigzagkurs, det fatter jeg simpelt hen ikke, for vi har sagt, at hvis der overhovedet er problemer i det her, vil vi gerne være med til at kigge på det.

Kl. 12.00

Vi var en række partier, som sidste år i fællesskab fremsatte L 21. Vi foretog en række opfølgninger, og det er derfor, vi nu siger, at varighedsbegrænsningen i virkeligheden er overflødig. Vi lavede en visitationsmodel, oplysningsskema, opfølgning efter 4 uger, opfølgningsplaner, sanktioner over for kommunerne osv. Det er ikke det, vi ønsker at tage ud af det.

Det er ikke, som beskæftigelsesministeren har sagt i interview til forskellige aviser, fordi vi vil nedsætte sagsbehandlernes behandlingstid på det her område. Tror hr. Erling Bonnesen, at fordi der er mennesker, der falder ud af systemet – jeg har givet et eksempel, og jeg kunne læse flere op – så vil det nedsætte sagsbehandlingstiden?

Er hr. Erling Bonnesen ikke enig i, at det er et problem for de mennesker, der har passet deres arbejde og kommer ud for en ulykke eller bliver nedslidte, at de kan ryge fuldstændig ud og miste deres forsørgelsesgrundlag? Er det et velfærdssamfund værdigt, og vil Venstre være med til at se på de her eksempler?

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Når vi i regeringen kommer med lovforslaget nu, så er det præcis for ikke kun at sætte fokus på det økonomiske i det, altså sygedagpenge,